Prima instanță: Judecătoria Chişinău, sediul centru – judecător Brăgaru Alina
Dosarul nr. 2a-2801/25; PIGD nr. 2-24075580-02-2a-01082025

D E C I Z I E

12 noiembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

Instanța de judecată în componența:
Preşedintele completului, judecător – Ana Panov
Judecătorii – Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

Grefier – Andreea Caracaș

Examinând în ședință publică, apelul declarat de declarat de Cabinetul Avocatului Lunca Ion împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 18 martie 2025, pronunțată în cauza civilă intentată la acțiunea civilă înaintată de Cabinetul Avocatului Lunca Ion împotriva Moiseev Nataliei cu privire la încasarea prejudiciului material rezultat din contravenție, dobânzii de întîrziere, prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată, –

C o n s t a t ă:

1. **Partea descriptivă – pretenţiile reclamantului, obiecţiile pîrîtului şi explicaţiile celorlalţi participanţi la proces:**
2. La data de 08 iulie 2024, Cabinetul Avocatului Ion Lunca a depus cererea de chemare în judecată împotriva Nataliei Moiseev solicitând încasarea sumei de 37 653 lei cu titlu de prejudiciu material rezultat din contravenție, a dobînzii de întârziere la repararea prejudiciului material rezultat din contravenție în mărime de 9 977,22 lei și încasarea prejudiciului moral în mărime de 30 000,00 lei.
3. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la data de 02.02.2023 Moiseev Natalia conducând mijlocul de transport – automobilul de model ***** cu nr. înmatriculare ***** – a tamponat mijlocul de transport – automobilul de model B***** cu nr. înmatriculare ***** ce aparține cu drept de proprietate CA ”Ion Lunca”.
4. Menționează că tot la aceeași dată de către agentul constatator Bulmaga Alina a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI05803961 prin care s-a constatat următoarele: conducătorul Moiseev Natalia cu a/m ***** cu n/î *****în funcție de deplasare, cu spatele, nu a ținut cont de situația rutieră și a comis tamponarea cu a/m parcat de model B***** cu n/î DYD779 a cet. Lunca Ion. Astfel prin procesul-verbal întocmit a fost reținută comiterea de către Moiseev Natalia a contravenției prevăzute de art.242 alin.(1) Cod contravențional.
5. Relevă că vizavi de conținutul procesului-verbal contravenientul nu a avut obiecții, iar victima a solicitat repararea prejudiciului cauzat prin fapta comisă. În cadrul procesului contravențional la data de 02.02.2023 fiind audiată în calitate de persoană bănuită în comiterea contravenției, asupra circumstanțelor faptei, Moiseev Natalia a declarat că își

recunoaște vina și își asumă responsabilitatea. Pe de altă parte, fiind audiat în calitate de victimă, Lunca Ion a declarat referitor la circumstanțele cauzei, iar ulterior Moiseev Natalia a eliberat o declarație lui Lunca Ion potrivit căreia a menționat că își recunoaște vina și este de acord să repare integral prejudiciul în cazul în care compania de asigurări refuză.

6. La data de 03.03.2023 CA ”Ion Lunca” reprezentat de Lunca Ion a depus declarația de daune nr.RCAI0515_2023 din 03.03.2023 privind remedierea autovehiculului prejudiciat de model B***** cu n.î.DYD779, deteriorat în urma accidentului de circulație produs la 02.02.2023. Drept urmare, prin Dispoziția nr.RCAI0515_2023 a fost dispusă nerecunoașterea drept caz asigurat evenimentul produs și descris în declarația de daune și a respins cererea de acordare a despăgubirii de asigurare. În motivarea deciziei adoptate compania de asigurări a reținut că în urma controlului efectuat de către asigurator în temeiul actelor anexate, s-a constatat că Contractul de asigurare de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehiculele Seria RCAI-008434020, pentru a/m de model ***** nr/înm GRH708 este încheiat ulterior producerii accidentului rutier. Mai mult, reclamantul informează că în timp ce așteptau sosirea echipajului de poliție la locul comiterii accidentului rutier Ion Lunca a văzut că pîrîta a apelat o cunoștință de a sa căreia îi descria circumstanțele accidentului rutier și a solicitat urgent să-i fie perfectată polița de asigurare pentru a se eschiva de la repararea prejudiciului cauzat. La cele văzut a informat pîrîta că nu va fi posibil de despăgubit din contul poliței de asigurare dacă a solicita urgent să-i fie perfectată, iar legea nu prevede nici o excepție.

7. Susține că deși în ziua comiterii accidentului rutier, pîrîta a dat asigurări că va repara integral prejudiciul care se face vinovată, pînă în prezent nu a fost efectuată nici o acțiune de soluționare amiabilă. În aceste circumstanțe la data de 18.04.2024 CA”Ion Linca” s-a adresat către compania S.R.L.”Santacruz care a fost importatorul și vânzătorul automobilului accidentat ce aparține cu drept de proprietate reclamantului, în vederea reparării defecțiunilor constate în rezultatul accidentului rutier din 02.02.2023. Urmare a examinării, compania de service auto a eliberat actul de nr.4136 în care a descris în mod desfășurat lucrările ce urmează a fi efectuate și piesele necesare ce urmează a fi preschimbate pentru a remedia autovehiculul prejudiciat și a restabili aspectul estetic, funcțional și economic al automobilul de pînă la comiterea accidentului rutier. În acest sens fiind eliberată și factura nr.18042024 din 18.04.2024. Astfel, costul total al lucrărilor și pieselor care urmează a suportate de reclamant constituie 37 653 lei. Având intenția de a soluționa amiabil litigiul, reclamantul la data de 14.05.2024 a înaintat pîrîtei cererea prealabilă nr.1, care potrivit avizului de recepție, a fost recepționat de către pîrîtă la data de 21.05.2024. Însă pînă în prezent pîrîta nu a reacționat în nici un mod la solicitările de reparare benevolă a prejudiciului material și moral cauzat.

8. Reieșind din situația de fapt descrisă supra se constată că prin comiterea unei contravenții, pîrîta i-a cauzat reclamantului un prejudiciu în mărime de 37 653 lei, prejudiciul care a fost refuzat de a fi reparat, deși vina a fost recunoscută integral, totodată fiind asumată și repararea prejudiciului cauzat.

9. Pentru a remedia deteriorările provocate, reclamantul urmând să suporte cheltuielile în mărime de 37 653 lei această sumă reprezentând valoarea despăgubirilor care cuprind valoarea pieselor ce urmează a fi înlocuite, cheltuielile de transportare a pieselor din China în Republica Moldova și serviciului privind lucrările de repartiție.

10. Așadar, despre existența prejudiciului material și solicitarea reclamantului de a fi reparat prejudiciul, pîrîta a cunoscut începând cu data de 02.02.2024, cu toate acestea nu a întreprind

nici o acțiune de remediere. În acest consideră că este îndreptățit să solicite în baza art.942 Cod civil dobînda de întîrziere.

11. Suplimentar în temeiul art.2036, art.2037 Cod civil prejudiciul moral în mărime de 30 000,00 lei. Pentru a demonstra legătura cauzală consideră că trebuie evidențiată suferința psihică și emoțională în rezultatul accidentului rutier și faptul că după ce a fost comis incidentul la data de 02.02.2023 a fost blocat complet din cauza impunerii necesității de a aștepta organele de poliție, de a face explicații ce ține de circumstanțele în care a avut loc accidentul rutier, la fel disconfortul și anxietatea provocată de necesitatea de a rezolva problema reparațiilor și de a asigura că vinovatul va acoperi costurile care constituie factori ce contribuie la suferințele morale.

12. Ce ține de incertitudine și îngrijorare și lipsa de siguranță că va fi reparată automobilul din contul Moiseeva Nataliei. Or automobilul accidentat de pîrîtă a fost primul automobil procurat de către CA Lunca Ion care are o valoare semnificativă. Acesta a fost un automobil comandat prin intermediul companiei S.R.L.”Santacruz” care a fost așteptat aproximativ 10 luni să fie produs la uzină, iar ulterior transportarea în Republica Moldova, iar la o distanță de nici două luni a fost accidentat. La fel a fost creat un disconfort managerial și organizatoric, or gestionarea reparațiilor și asigurarea că pîrîta va acoperi costurile, iar ignorarea acestei obligații, a impus o povară suplimentară asupra resurselor Cabinetului Avocatului. Acest disconfort se datorează și din cauza că în Republica Moldova nu există un dealer oficial al modelului de automobil chinezești ”Build Your Dreams” din cauza că acest model de automobil este unul recent promovat pe piața locală, iar numărul de automobile este unul relativ puțin.

13. Susține că a avut un impact asupra activității profesionale deoarece este un automobil utilizat în activitatea profesională, avocatului Ion Lunca i-au fost cauzate perturbări și întîrzieri în gestionarea cazurilor și serviciilor oferite clienților săi. La fel automobilul era nou la momentul producerii accidentului rutier. Pierderea valorii automobilului nou a adăugat o dimensiune suplimentară a prejudiciului moral, reflectând o devalorizare imediată și semnificativă. Pîrîta Moiseev Natalia a dat dovadă de rea-credință, fără a acționa pentru a repara prejudiciul cauzat, deși a recunoscut vina și a dat asigurări la momentul comiterii accidentului rutier.

14. În concluzie solicită instanței de judecată acordarea sumei de 30 000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral pentru a compensa în mod adecvat disconfortul managerial și organizatoric, impactul asupra activităților profesionale, devalorizarea unui automobil nou și întîzierea nejustificată în repararea prejudiciului cauzate de fapta contravențională a pîrîtei Moiseev Natalia.

15. La data de 06 martie 2025 în ședința de judecată a fost depusă în temeiul art.186 CPC referința din partea pîrîtei Moiseev Natalia și solicită admiterea parțială a acțiunii.

16. **Hotărârea primei instanțe**: În temeiul hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul centru din 18 martie 2025, se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de către Cabinetul Avocatului Lunca Ion împotriva Moiseev Nataliei cu privire la încasarea prejudiciului material rezultat din contravenție, dobânzii de întârziere, prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată. Se încasează de la Moiseev Natalia, IDNP *****în beneficiul Cabinetului Avocatului Lunca Ion, IDNO 44244012 prejudiciul material rezultat din contravenție în mărime de 10920,00 lei (zece mii nouă sute douăzeci lei) și dobânda de întârziere calculată pentru perioada 29.05.2024-08.07.2024 în mărime de 165,91 lei (o sută șaizeci și cinci lei și 91 bani) și cheltuieli de judecată formate din taxa de timbru în mărime de 200,00 lei (două

sute lei) . Se încasează de la Moiseev Natalia, IDNP *****în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 493,39 lei (patru sute nouăzeci și trei lei și 39 bani). În rest, cererea de chemare în judecată se respinge ca neîntemeiată.

17. **Solicitarea apelantului și motivele de fapt şi de drept pe care se întemeiază apelul.**
18. Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, în data de 19 martie 2025 Cabinetul Avocatului Lunca Ion, reprezentat de avocatul Ion Lunca a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul centru din 18 martie 2025, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.
19. **În motivarea cererii de apel, apelantul** a reiterat motivele de fapt și de drept indicate în acțiune, suplimentar a indicat că hotărârea primei instanțe este ilegală și neîntemeiată în partea respingerii capătului de cerere privind compensarea prejudiciului material cauzat prin contravenție și anume contravaloarea pieselor auto deteriorate, întrucât instanța a pronunțat o soluție contradictorie, lipsită de fundament legal și probator. Pe de o parte, aceasta recunoaște expres că prejudiciul material este cert și cuantificat pe baza facturilor și devizului de reparație în sumă de 37 653,00 lei (pct. 33 din hotărâre), probe care conțin detalii clare privind piese și manoperă și care se raportează direct la daunele produse asupra automobilului. Pe de altă parte, aceeași instanță respinge contravaloarea pieselor, reținând arbitrar că „nu a fost justificată în mod temeinic necesitatea înlocuirii pieselor deteriorate ale automobilului" și că aceste avarii puteau fi remediate doar prin lucrări de reparație, fără schimbarea integrală a componentelor respective.
20. Susține că instanța a pronunțat o motivare contradictorie cu propriile trimiteri la normele legale. Deși art. 2025 alin. (1) și art. 19 alin. (5) Cod civil consacră principiul reparării integrale a prejudiciului și repunerea persoanei lezate în situația patrimonială anterioară producerii acestuia, instanța ignoră consecințele concrete ale acestor dispoziții în cazul unui automobil nou. Situația anterioară accidentului presupunea un vehicul cu piese intacte, nu piese avariate și ulterior îndreptate sau reparate, ceea ce duce inevitabil la diminuarea valorii economice a bunului.
21. Menționează că repararea pieselor avariate, în locul înlocuirii acestora cu piese noi, nu asigură o reparație echitabilă și nu restabilește situația patrimonială anterioară, ci dimpotrivă, produce o pierdere de valoare pentru reclamant. În aceste condiții, singura modalitate reală de reparare integrală a prejudiciului este înlocuirea pieselor afectate cu unele noi, de același tip, conform devizului tehnic și facturii emise de service-ul autorizat.
22. Totodată indică că, instanța a aplicat eronat regulile privind administrarea probelor, reținând lipsa unui raport de constatare independent, deși legea nu impune un asemenea mijloc de probă ca fiind exclusiv. Înscrisurile prezentate de reclamant, emise de un service auto autorizat, au forță probantă și nu au fost combătute prin probe contrare. În lipsa acestora, instanța nu era îndreptățită să înlocuiască aprecierile tehnice specializate cu evaluări proprii, lipsite de fundament de specialitate.
23. Relevă că motivarea primei instanțe, potrivit căreia înlocuirea pieselor ar putea conduce la o „îmbogățire nejustificată" a reclamantului, este lipsită de temei juridic și logic. înlocuirea unei uși de portbagaj și a unei bare spate avariate cu piese identice de origine nu aduce un avantaj patrimonial suplimentar reclamantului, ci doar restabilește situația anterioară accidentului. Aceasta deoarece automobilul avariat de către intimată a fost procurat în stare nouă dar nu la mâna a doua precum a perceput instanța de fond. A vorbi despre „îmbogățire nejustificată" în contextul repunerii în starea anterioară înseamnă a nega însuși principiul

reparării integrale a prejudiciului. Autovehiculul nu devine mai valoros decât era, ci revine la integritatea sa structurală și estetică de dinainte de accident.

24. Declară că Instanța a ignorat documentele tehnice depuse de reclamant, care indică în mod expres că soluția corectă pentru remedierea avariilor este înlocuirea pieselor, nu repararea acestora. În mod contradictoriu, instanța a admis necesitatea manoperei (10.920,00 lei), dar a exclus contravaloarea pieselor indispensabile efectuării acesteia, ajungând la o soluție ilogică și inaplicabilă în practică, întrucât lucrările prevăzute în deviz nu pot fi realizate fără piesele corespunzătoare. Totodată, nu s-a ținut cont de faptul că devizul de constatare a prejudiciului a fost întocmit de compania importatoare a automobilului, care a acordat garanția contractuală și care, potrivit contractului de vânzare-cumpărare, este singura autorizată să efectueze reparațiile pe durata garanției. Acceptarea soluției instanței de fond ar conduce implicit la pierderea garanției automobilului, aflată încă în vigoare.
25. În plus, instanța a aplicat un standard probator diferit părților, încălcând principiul egalității armelor. Deși reclamantul a prezentat deviz și factură emise de un service autorizat, instanța a refuzat acordarea contravalorii pieselor pe motivul lipsei unui raport de expertiză independentă. În schimb, susținerile pârâtei, potrivit cărora suma de 10.920,00 lei ar fi suficientă, au fost acceptate fără nicio probă tehnică sau raport de evaluare care să le confirme. Această abordare denotă o contradicție logică și o vădită favorizare a pârâtei, întrucât, dacă documentele reclamantului au fost considerate insuficiente, cu atât mai mult nu putea fi suficientă simpla afirmație a pârâtei, nesusținută de probe. În lipsa unor dovezi tehnice contrare, instanța nu avea temei să reducă prejudiciul la suma recunoscută unilateral de pârâtă și nici să ignore raportul tehnic întocmit de compania „Santacruz SRL.
26. Relevă că din perspectiva standardului probator, devizul și factura emise de service-ul autorizat al importatorului atestă natura și amploarea deteriorărilor, tipul intervențiilor adecvate și costul acestora. În mod special, înscrisul tehnic nr. 4136 și factura nr. 18042024 individualizează lucrările și piesele ce urmează a fi înlocuite pentru a restabili aspectul estetic, funcțional și economic al automobilului de până la accident, exact ceea ce impun art. 2025 alin. (1) și art. 19 alin. (5) repunerea în situația anterioară, nu o remediere parțială prin „îndreptare" a unor elemente structurale și estetice vizibile. Astfel, în mod greșit, instanța și-a calibrat soluția după recunoașterea parțială a pârâtei, limitând despăgubirea la suma acceptată de aceasta. O asemenea abordare echivalează cu substituirea aprecierii probelor prin voința părții adverse și cu inversarea sarcinii probei. Instanța era obligată să examineze probele depuse de reclamant și să statueze în baza lor, nu să facă din poziția pârâtei criteriu de evaluare a prejudiciului. Instanța trebuia să aprecieze probele în ansamblu, nu să acorde doar partea „recunoscută" și să ignore documentele prezentate de reclamant.
27. În ceea ce privește acordarea dobânzii de întârziere, soluția primei instanțe este de asemenea greșită în partea în care a calculat dobânda doar la suma de 10 920,00 lei. Conform art. 2025 alin. (6) Cod civil, autorul faptei ilicite datorează dobânda de întârziere la rata determinată potrivit art. 942, începând cu data primirii somației, iar dobânda se calculează din întreaga sumă a despăgubirii sau, în caz de reparare în natură, din valoarea acelei reparații. Or, despăgubirea datorată în speță nu este de 10 920,00 lei, ci de 37 653,00 lei, reprezentând contravaloarea integrală a lucrărilor și a pieselor necesare pentru repunerea automobilului în situația anterioară accidentului. Prin urmare, dobânda legală de întârziere trebuia calculată raportat la suma de 37 653,00 lei, și nu la valoarea redusă arbitrar de către instanță.
28. Mai indică că Prima instanță a respins capătul privind prejudiciul moral de 30 000 lei reținând, în esență, că accidentul din 02.02.2023 ar fi produs doar pagube materiale

autovehiculului, fără urmări asupra sănătății reclamantului, iar „simpla nemulțumire" generată de un accident rutier de mică amploare nu ar justifica despăgubiri morale în lipsa unor dovezi obiective ale traumei psihologice; prin urmare, pretenția a fost declarată „neîntemeiată și neprobată". Această motivare reduce în mod eronat sfera răspunderii pentru prejudiciu moral și plasează un standard probatoriu greșit, circumscris exclusiv atingerilor asupra sănătății, ignorând probele și circumstanțele obiective care atestă atingeri grave aduse valorilor nepatrimoniale ale reclamantului (viață privată și profesională, liniște psihică, siguranță și previzibilitate), precum și conduita de rea-credință a pârâtei după recunoașterea faptei contravenționale.

29. Notează că probele administrate în cauză demonstrează existența unui prejudiciu moral real și substanțial, care depășește nivelul unei simple nemulțumiri. Autovehiculul avariat era primul automobil al reclamantului, nou, achiziționat prin import după o perioadă îndelungată de așteptare și utilizat foarte puțin înainte de accident, circumstanțe care au generat un impact psihic distinct legat de pierderea valorii unui bun nou și de afectarea atașamentului legitim față de acesta. Lipsa unui dealer oficial a amplificat dificultățile de remediere, generând disconfort organizatoric, incertitudine și consum semnificativ de timp, cu efecte directe asupra activității profesionale a reclamantului, automobilul fiind utilizat în exercitarea profesiei. Suferința morală a fost agravată de conduita pârâtei, care, deși a recunoscut fapta contravențională și s-a angajat inițial să repare prejudiciul, a refuzat ulterior executarea obligației, ignorând notificarea prealabilă și determinând reclamantul să recurgă la demersuri judiciare. Acest refuz prelungit a generat frustrare, anxietate și o stare persistentă de insecuritate.
30. Punctează că Instanța de fond a omis să analizeze aceste împrejurări în lumina art. 2037 Cod civil, limitându-se nejustificat la criterii strict medicale și la calificarea accidentului ca fiind „de mică amploare”, deși legea impune o evaluare calitativă a atingerilor nepatrimoniale și a contextului producerii acestora.
31. De asemenea, instanța a ignorat elementul culpei și conduita ulterioară a pârâtei, relevante pentru cuantificarea prejudiciului moral: vinovăția a fost constatată contravențional și recunoscută, iar ulterior pârâta a adoptat un comportament contradictoriu, contestând repararea integrală. Această conduită a amplificat prejudiciul moral, fără ca instanța să motiveze de ce aceste circumstanțe nu ar fi pertinente pentru aplicarea art. 2037 Cod civil.
32. Subliniază că Prima instanță nu a corelat soluția privind prejudiciul material cu analiza cererii de reparare a prejudiciului moral. Refuzul reparării integrale a prejudiciului material, prin reducerea despăgubirii la 10.920 lei, a menținut o stare continuă de frustrare și incertitudine pentru reclamant, întrucât bunul nu a fost repus în situația anterioară accidentului. În aceste condiții, simpla constatare a încălcării, fără acordarea unei despăgubiri morale, nu oferă o satisfacție echitabilă în sensul art. 2036 alin. (4) Cod civil și golește de conținut dreptul la repararea integrală a prejudiciului nepatrimonial.
33. Menționează că Instanța a aplicat un standard probator neprevăzut de lege, solicitând în mod eronat dovezi medicale pentru dovedirea prejudiciului moral, deși acesta poate fi demonstrat prin ansamblul circumstanțelor obiective ale cauzei. Caracterul nou al autovehiculului, dificultățile reale de remediere, utilizarea acestuia în activitatea profesională, durata incertitudinii și refuzul persistent al pârâtei de a repara prejudiciul, în pofida recunoașterii vinovăției, constituie elemente suficiente pentru acordarea unei satisfacții bănești echitabile, potrivit art. 2037 Cod civil.

34. Totodată, instanța a omis să analizeze integral capetele de cerere și probele administrate, încălcând obligația de motivare a hotărârii judecătorești prevăzută de art. 239 și 240 CPC. Respingerea despăgubirilor nu a fost precedată de o analiză efectivă a probelor, ci s-a bazat pe o motivare generică. În consecință, hotărârea primei instanțe este pasibilă de casare parțială în temeiul art. 386 alin. (1) lit. a) CPC, întrucât instanța nu a elucidat circumstanțele esențiale privind întinderea și necesitatea despăgubirilor materiale, limitându-se nejustificat la suma de 10.920 lei, fără a verifica dacă înlocuirea pieselor era indispensabilă restabilirii situației anterioare accidentului.
35. Solicită admiterea cererii de apel, casarea parțială a hotărârii instanței de fond pronunțată la 18 martie 2025 cu emiterea unei decizii prin care să fie dispusă încasarea din contul intimatei în beneficiul apelantului a sumei de 37 653 lei cu titlul de prejudiciu material cauzat prin contravenție; încasarea din contul intimatei în beneficiul apelantului a sumei de 9977,22 lei cu titlu de dobândă de întârziere la reparația prejudiciului material cauzat prin contravenție, încasarea din contul intimatei în beneficiul apelantului a sumei de 30 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin contravenție și încasarea din contul intimatei în beneficiul apelantului a sumei de 200 lei în calitate de taxă de timbru pentru judecarea apelului.
36. **Termenul legal de declarare a apelului:**
37. În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.
38. În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru a fost pronunțat la 18 martie 2025, iar cererea de apel datează din 19 martie 2025, Colegiul civil constată că cererile de apel au fost declarate în termen legal.
39. **Poziția părților în cadrul ședinței de judecată:**
40. Intimata Moiseev Natalia și reprezentantul său, avocatul Coptu Sergiu în ședința de judecată a instanței de apel a solicitat respingerea apelului ca nefondat cu menținerea hotărârii instanței de fond.
41. Apelantul Lunca Ion, nu s-a prezentat în ședința instanței de apel, deși a fost citat legal, dovada fiind anexată la materialele cauzei.
42. Drept urmare, prin prisma art. 379 alin. (2) CPC, Colegiul judiciar a dispus examinarea cauzei în lipsa participanților care nu s-au prezentat la proces.
43. **Motivarea instanței de apel**
44. **Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru**, examinând legalitatea și temeinica hotărârii contestate cu apel, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și în baza materialelor din dosar, ajunge la concluzia că apelul este neîntemeiat și urmează a fi respins cu menținerea hotărârii contestate, având în vedere faptele constatate și concluziile reținute **infra.**
45. **Legea și principiile generale aplicabile procedurii de judecare a apelului.**
46. În conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă „instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunță în fond, numai în temeiul

celor invocate în primă instanţă. Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decît aceea din hotărîrea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor cînd consimte şi cînd hotărîrea este atacată şi de alţi participanţi la proces".

47. În temeiul **art. 385 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă al RM** *„instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărîrea primei instanţe".*
48. În acord cu art. 386 alin. (1) Cod de procedură civilă „hotărîrea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă: a) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin; b) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente; c) concluziile primei instanţe, expuse în hotărîre, sînt în contradicţie cu circumstanţele cauzei; d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat". (2) **O hotărîre legală în fond nu poate fi casată numai din motive formale.**
49. În conformitate cu art. 387 Cod de procedură civilă, *se consideră că normele de drept material sînt încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanţa judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; b1) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; c) a interpretat eronat legea; d) a aplicat eronat analogia legii sau analogia dreptului.*
50. În temeiul art. 388 Cod de procedură civilă al RM, (1) Hotărîrea primei instanţe urmează a fi casată, independent de argumentele cererii de apel, dacă: *a) cauza a fost judecată de un complet de judecată compus ilegal; b) cauza a fost judecată de instanţă în absenţa unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data şi ora şedinţei de judecată; c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile cu privire la limba procesului; d) instanţa a soluţionat problema drepturilor unor persoane neantrenate în proces; f) hotărîrea nu este semnată de judecător sau de cineva din judecători ori hotărîrea este semnată nu de acel judecător sau de acei judecători care sînt menţionaţi în hotărîre; g) în dosar lipseşte procesul-verbal al şedinţei de judecată; h) în dosar lipseşte procesul-verbal privind efectuarea unui act procedural; i) cauza a fost examinată cu încălcarea competenţei jurisdicţionale*. (2) **Săvîrşirea altor încălcări decît cele consemnate la alin.(1) constituie temeiul casării hotărîrii numai dacă ele au dus sau au putut duce la soluţionarea eronată a cauzei.**
51. În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă „fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale", iar conform art. 130 Cod de procedură civilă „instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei".
52. În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă „la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii".

53. Conform art. 239 Cod de procedură civilă „hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată”.
54. Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres, obligă instanța de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, fiind obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.
55. Colegiul Civil reține că instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținând-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 § 43).
56. Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil.
57. Totodată, Colegiul civil consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26, Moreira Fereira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag. 84, 98).
58. **Circumstanţele cauzei, constatate de instanţă şi probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanţe:**
59. **Materialele cauzei civile, nemijlocit probele pertinente şi concludente, administrate şi cercetate în prima instanță** confirmă că la data de 02 februarie 2023, ora 14:04, conducătoarea auto Moiseev Natalia, aflându-se la volanul automobilului de marca *****, cu numărul de înmatriculare GRH708, efectuând manevra de deplasare cu spatele, nu a ținut cont de situația rutieră, tamponând un automobil parcat de model B*****, cu numărul de înmatriculare *****, aparținând cetățeanului Lunca Ion.
60. În urma producerii incidentului rutier a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție, prin care Moiseev Natalia a fost recunoscută vinovată de încălcarea punctului 41 alin.(2) din Regulamentul Circulației Rutiere, fapta fiind încadrată drept contravenție conform art. 242 alin.(1) din Codul contravențional (f.d. 17–25).
61. Totodată, potrivit Poliței de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă nr. RCAI-008434020, încheiată pentru automobilul ***** cu numărul de înmatriculare GRH708, aceasta a fost activată la data de 02 februarie 2023, ora 13:56:16 (f.d. 25 verso).
62. Conform recipisei examinate în ședința de judecată, Moiseev Natalia Vladimir, d*****, și-a recunoscut vinovăția în producerea accidentului rutier din data de 02.02.2023, ora 13:40, când, aflându-se la volanul automobilului *****, a tamponat automobilul*****9. Totodată, aceasta și-a exprimat acordul de a repara integral prejudiciul, în cazul în care compania de asigurări va refuza achitarea despăgubirilor. *(f.d. 23)*
63. Potrivit Dispoziției nr. RCAI0515_2023, emisă de Compania de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” S.A., referitoare la declarația de daună nr. RCAI0515_2023 din 03.03.2023, în temeiul poliței de asigurare seria RCAI-008434020, s-a constatat că contractul de asigurare de răspundere civilă pentru automobilul *****, a fost încheiat ulterior producerii

accidentului rutier, motiv pentru care asigurătorul a decis nerecunoașterea evenimentului drept caz asigurat și respingerea cererii de acordare a despăgubirii de asigurare. *(f.d. 31–32)*

64. La data de 14 mai 2024 Cabinetul Avocatului „Ion Lunca” s-a adresat către Moiseev Natalia cu cererea prealabilă solicitând recuperarea prejudiciului material în mărime de 37 653,00 lei și prejudiciul moral în mărime de 30 000,00 lei. (f.d.33)
65. Înaintând prezenta acțiune împotriva Nataliei Moiseev, în baza circumstanțelor descrise, Cabinetul Avocatului Ion Lunca solicitat încasarea sumei de 37 653 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin contravenție, a dobânzii pentru întârzierea reparării prejudiciului material rezultat din contravenție în cuantum de 9 977,22 lei, precum și încasarea prejudiciului moral în sumă de 30 000,00 lei.
66. Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prima instanță a concluzionat în privința temeiniciei parțiale a acțiunii, fiind încasat de la Moiseev Natalia în beneficiul Cabinetului Avocatului Lunca Ion, prejudiciul material rezultat din contravenție în mărime de 10 920,00 lei (zece mii nouă sute douăzeci lei) și dobânda de întârziere calculată pentru perioada 29.05.2024-08.07.2024 în mărime de 165,91 lei (o sută șaizeci și cinci lei și 91 bani) și cheltuieli de judecată formate din taxa de timbru în mărime de 200,00 lei (două sute lei) și în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 493,39 lei (patru sute nouăzeci și trei lei și 39 bani).
67. Colegiul civil, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii judecătorești, ajunge la concluzia că prima instanța a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legale a participanților la proces.
68. **Legile de care s-a călăuzit instanța de judecată**
69. Potrivit art.20 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.
70. În temeiul art.9 alin.(1) și (2) CPC, instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sânt stabilite de prezentul cod și de alte legi.
71. Conform art. 1998 alin. (1) Cod civil al RM, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.
72. Conform art.2013 alin.(1)-(2), (5) Cod civil, Persoanele a căror activitate este legată de un izvor de pericol sporit pentru lumea înconjurătoare (exploatarea vehiculelor, a instalaţiilor, mecanismelor, folosirea energiei electrice, a substanţelor explozibile, efectuarea lucrărilor de construcţii etc.) au obligaţia să repare prejudiciul cauzat de izvorul de pericol sporit dacă nu demonstrează că prejudiciul se datorează unui eveniment prevăzut la art. 2012 (cu excepţia cazurilor în care prejudiciul a survenit ca urmare a exploatării navelor aeriene) sau din intenţia persoanei vătămate. Obligaţia de reparare a prejudiciului revine persoanei care posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate ori în alt temei legal sau persoanei care şi-a asumat paza izvorului de pericol sporit. Prejudiciul cauzat posesorilor izvoarelor de pericol sporit ca rezultat al interacţiunii acestora se repară potrivit dispoziţiilor art.1998.

73. Conform art. 19 alin. (1) Cod civil, în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. Totodată, conform alin. (3) al aceluiași articol, se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic).
74. **Argumentele și concluziile instanței de apel**
75. Reieșind din circumstanțele speței și normele legale enunțate Colegiul judiciar reține că, potrivit procesului-verbal contravențional, Moiseev Natalia a fost recunoscută vinovată de producerea accidentului rutier din 02 februarie 2023, ora 14:04, fiind sancționată contravențional pentru încălcarea punctului 41 alin.(2) din RCR, fapt ce întrunește caracterul de faptă ilicită în sensul art. 1998 Cod civil.
76. Astfel, vinovăția pârâtei și legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciul produs sunt pe deplin dovedite, prin procesul-verbal de constatare a accidentului rutier, precum și prin recunoașterea expresă a vinovăției de către pârâtă. Prin urmare, Moiseev Natalia a confirmat în scris, prin recipisă, responsabilitatea sa pentru producerea accidentului, declarând că este de acord să repare integral prejudiciul în ipoteza refuzului despăgubirii de către asigurător, aspect care confirmă în mod neechivoc vinovăția acesteia.
77. Din analiza probelor administrate la dosar rezultă că C.A. „Donaris Vienna Insurance Group” S.A. a refuzat acordarea despăgubirilor de asigurare, invocând faptul că polița RCA a fost încheiată ulterior producerii accidentului rutier (ora încheierii poliței: 13:56:16, ora producerii accidentului: 13:40). Această împrejurare nu exonerează însă pârâta de răspundere civilă delictuală, întrucât, potrivit dispozițiilor art. 2013 Cod civil, obligația de reparare a prejudiciului izvorăște din fapta ilicită cauzatoare de prejudiciu, independent de existența sau valabilitatea unui contract de asigurare. Prin urmare, răspunderea civilă a pârâtei este angajată direct și integral pentru prejudiciul cauzat reclamantului prin fapta sa, indiferent de situația juridică a poliței de asigurare obligatorie.
78. Cu privire la critica apelantului referitoare la prejudiciul material, acesta susține că instanța de fond ar fi motivat contradictoriu, întrucât ar fi reținut caracterul cert și cuantificat al prejudiciului în sumă totală de 37 653,00 lei, însă ar fi admis doar 10 920,00 lei cu titlu de manoperă, respingând contravaloarea pieselor. În susținerea acestei poziții, apelantul invocă faptul că, potrivit comenzii/actelor emise de S.R.L. „Santacruz” către Cabinetul Avocatului „Ion Lunca”, suma totală de 37 653,00 lei, include atât lucrările de reparație, cât și piesele de schimb necesare. Astfel, în devizul lucrărilor au fost incluse: montarea–demontarea ușii portbagaj (2 unități) – 1 200,00 lei; dezmembrarea–asamblarea ușii portbagaj (2 unități) – 1 000,00 lei; montarea–demontarea barei spate (2 unități) – 700,00 lei; dezmembrarea–asamblarea barei spate (2 unități) – 200,00 lei; servicii de vopsire a ușii portbagaj (1 unitate) – 3 840,00 lei; servicii de vopsire a barei spate (1 unitate) – 2 880,00 lei; demontarea–instalarea sticlei spate (2 unități) – 1 100,00 lei, rezultând un total al manoperei de 10 920,00 lei. Totodată, aceeași comandă include și piese de rezervă, respectiv: ușa portbagaj (1 unitate) la preț de 10 344,00 lei și bara spate (set) (1 unitate) la preț de 16 389,00 lei, componente care, împreună cu manopera indicată, formează suma totală pretinsă de 37 653,00 lei.
79. Colegiul reține că principiul reparării integrale presupune repunerea persoanei vătămate în situația patrimonială existentă anterior producerii prejudiciului, însă aplicarea acestuia este condiționată de dovedirea întinderii prejudiciului și de caracterul real, necesar, obiectiv și rezonabil al cheltuielilor pretinse pentru remediere.

80. Astfel, Colegiul civil constată că, deși înscrisurile prezentate – devizul de reparație și factura – au valoare probatorie în ceea ce privește estimarea costurilor și intenția de efectuare a reparațiilor, acestea nu demonstrează, în absența unui act tehnic concludent, că elementele avariate nu puteau fi reparate și că înlocuirea integrală reprezenta singura soluție tehnică adecvată. În aceste circumstanțe, instanța de fond a fost îndreptățită să aprecieze că nu este justificată în mod suficient substituirea unei reparații posibile cu înlocuirea completă a unor componente**,** cu atât mai mult în circumstanțele în care asemenea opțiune conduce la majorarea semnificativă și vădit disproporționată a cuantumului despăgubirilor**.**

81. În plus, Colegiul reține că o despăgubire nu poate fi acordată în baza unei simple prezumții, că piesele trebuie înlocuite, în condițiile în care există posibilitatea tehnică, uzuală și economică a unor lucrări de reparație, iar partea lezată nu a administrat un probatoriu care să înlăture această ipoteză. Prin urmare, critica privind pretinsele concluzii contradictoriei la emiterea hotărârii judecătorești nu se confirmă. Prin faptul că instanța de fond reținut existența unor înscrisuri ce cuantifică un anumit cost nu conduce, automat, la concluzia că întregul cost este reparabil juridic în lipsa probelor pertinente și concludente privind întrunirea fiecărui element al despăgubirii pretinse a fi încasate.

82. Totodată, potrivit art. 2025 alin. (1) Cod civil, repararea prejudiciului constă în readucerea persoanei vătămate în situația anterioară producerii faptei ilicite, în măsura în care acest lucru este posibil. Din probele administrate în cauză, instanța de fond corect a constatat că suma de 10 920,00 lei reprezintă valoarea necesară și suficientă pentru efectuarea lucrărilor de reparație aferente pieselor deteriorate ale automobilului B*****, astfel cum rezultă din documentele prezentate și recunoscute parțial de către pârâtă.

83. Cu referire la dobânda de întârziere, Colegiul reține următoarele.

84. Conform art.942 Cod Civil (1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale.

85. Conform art.944 Cod Civil (1) În cazul în care o obligaţie de a da sau de a face, alta decît una de a plăti o sumă de bani, nu este executată la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere asupra echivalentului în bani al părţii neexecutate a obligaţiei, din data imediat următoare scadenţei pînă la data executării corespunzătoare, la rata prevăzută la art.874 ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale. Dacă obligaţia neexecutată are o obligaţie corelativă pecuniară, mărimea acestei obligaţii corelative va constitui echivalentul în bani a obligaţiei neexecutate.

86. Colegiul apreciază că instanța de fond a reținut în mod corect caracterul neîntemeiat al calculului prezentat de reclamant în partea ce privește perioada anterioară punerii în întârziere a pârâtei, întrucât acesta include intervalul 02.02.2023–08.07.2024, contrar normelor legale care reglementează exigibilitatea obligației. Or, potrivit dispozițiilor legale aplicabile, dobânda de întârziere se calculează doar din momentul în care debitorul a fost notificat oficial cu privire la creanță și i-a fost acordat un termen rezonabil pentru executarea obligației**,** iar nu de la data producerii evenimentului generativ de prejudiciu

87. În speță, notificarea privind solicitarea efectuării plății a fost expediată pârâtei Moiseev Natalia la data de 14.05.2024 și recepționată efectiv la 21.05.2024, iar reclamantul Lunca Ion i-a oferit un termen de 7 zile calendaristice pentru achitare. Prin urmare, data de referință de la care începe calculul dobânzii de întârziere este 29.05.2024, după expirarea termenului acordat pentru plata voluntară.

88. Colegiul constată că instanța de fond a admis în mod legal și temeinic cererea reclamantului privind calcularea și încasarea dobânzii de întârziere pentru perioada 29.05.2024–08.07.2024 în cuantum de 165,91 lei, în conformitate cu dispozițiile art. 942 Cod civil, care reglementează dobânda de întârziere aplicabilă în cazul achitării cu întârziere a obligațiilor bănești, în rest pretențiile sale fiind neîntemeiate.

89. Cu privire la încasarea prejudiciului moral, Colegiul reține următoarele:

90. Potrivit art. 2036 alin. (1) - (3) Cod civil al RM, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. **Prejudiciul moral se repară indiferent de existența şi întinderea prejudiciului patrimonial.** *Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală,* aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declarației scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunității şi în alte cazuri prevăzute de lege.

91. Potrivit art. 2037 Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată *în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate.* Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare *circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate.*

92. Respectiv, fiecare persoană care pretinde că a suferit, este în drept să-și estimeze prejudiciul adus, dar numai instanța de judecată este împuternicită de lege să aprecieze cuantumul prejudiciului moral, conducându-se de noțiunea reparării rezonabile, de circumstanțele cazului concret, de personalitatea părților. Instanța de judecată, la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, ia în considerație circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul.

93. Astfel, raportând la caz prevederile enunțate, reieșind din faptele constatate, Colegiul civil consideră că prima instanță a apreciat corect circumstanțele cauzei şi a valorificat prejudiciul moral suportat de Lunca Ion în corespundere cu prevederile legislației în vigoare.

94. Colegiul civil notează că, în materia răspunderii civile, prejudiciul moral este reparabil atunci când se dovedește atingerea adusă unor valori nepatrimoniale și intensitatea suferinței produse, iar evaluarea instanței se realizează printr-o apreciere globală a circumstanțelor.

95. În speță, instanța de fond a reținut că accidentul a generat pagube materiale autovehiculului, fără consecințe asupra integrității corporale ori sănătății reclamantului și fără probe obiective care să demonstreze o suferință psihică de o intensitate ce ar depăși disconfortul inerent unui incident rutier. Colegiul apreciază că aceste constatări nu pot fi cenzurate în apel în lipsa unor probe suplimentare care să releve în mod concludent gravitatea atingerii nepatrimoniale, durata și intensitatea suferinței sau consecințe concrete asupra vieții personale ori profesionale, care să depășească nivelul obișnuit al inconvenientelor generate de necesitatea gestionării reparațiilor. De asemenea, deși apelantul invocă rea-credința intimatei, această conduită, chiar dacă poate influența aprecierea asupra întinderii prejudiciului, nu suplinește necesitatea dovedirii existenței și intensității prejudiciului moral. Or, în lipsa unor elemente

probatorii convingătoare, instanța de fond a fost în drept să respingă acest capăt ca neîntemeiat și neprobat.

96. În același timp, Colegiul civile reține că, în cadrul judecării cauzei civile în fond, instanța de judecată a creat participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor şi obligațiunilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptului la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art. 20 din Constituția Republicii Moldova și art. 6 al Convenției Europene pentru apărarea a Drepturilor Omului.

97. În rest, instanța de apel reține că argumentele invocate de către apelant sunt formale și neîntemeiate, reducându-se doar la reiterarea circumstanțelor de fapt și de drept declarate și invocate în apărarea sa, fără a da apreciere probelor pertinente și concludente și normelor de drept care au stat la baza concluziilor primei instanțe, fiind reținute critici subiective față de concluziile instanței de fond, din care considerente urmează a fi respinse, cu menținerea hotărârii judecătorești.

98. Astfel, deoarece argumentele apelantului sunt întemeiate pe aprecierea subiectivă a probelor administrate și a faptelor constatate, respectiv pe interpretarea eronată a normelor de drept material și procedural, instanța de apel consideră că circumstanțele constatate nu constituie temei de casare a hotărârii judecătorești și pronunțare a unei noi hotărâri judecătorești, motivele apelantului fiind formale în această privință.

99. Or, săvîrşirea altor încălcări decît cele consemnate la art. 388 alin. (1) Cod de procedură civilă al RM, constituie temeiul casării hotărîrii numai dacă ele au dus sau au putut duce la soluţionarea eronată a cauzei, circumstanțe de fapt și drept care nu au fost constatate în proces, respectiv nu există temei de casare a hotărârii judecătorești în conformitate cu art. 388 alin. (2) Cod de procedură civilă al RM.

100. Prin urmare, în conformitate cu art. 386 – 388 Cod de procedură civilă al RM și ținând cont de faptul că o hotărîre legală în fond nu poate fi casată numai din motive formale, Colegiul civil conchide că nu există temei de casare sau modificare a hotărârii judecătorești.

101. În concluzie, având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, deoarece circumstanțele importante pentru examinarea cauzei au fost constatate şi elucidate pe deplin de prima instanță, concluziile primei instanțe nefiind în contradicție cu circumstanțele de fapt constatate, la emiterea hotărârii judecătorești prima instanță a aplicat corect normele de drept material și procedural, iar apelul declarat este neîntemeiat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia să respingă apelul declarat și să mențină hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 18 martie 2025.

102. În conformitate cu prevederile art. 385 lit. a), art. art. 389 – 390 Cod de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, –

D e c i d e :

Se respinge apelul declarat de Cabinetul Avocatului Lunca Ion.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 martie 2025, pronunțată în cauza civilă intentată la acțiunea civilă înaintată de Cabinetul Avocatului Lunca Ion împotriva Moiseev Nataliei cu privire la încasarea prejudiciului material rezultat din contravenție, dobânzii de întîrziere, prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată.

Decizia integrală se întocmeşte în termen de 45 de zile lucrătoare de la pronunţarea dispozitivului deciziei şi se publică pe pagina web a instanţei judecătorești.

Decizia este definitivă din momentul pronunţării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere şi nu poate fi restabilit.

Preşedintele şedinţei, judecătorul – Ana Panov

Judecătorii – Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan

Copia corespunde originalului, judecător raportor – Elena Bolocan

Actul judecătoresc este public și poate fi accesat pe pagina
web a instanței www.cac.instante.justice.md.